

litvic iz katekizma. Vsak dan, včasih še po večkrat, je učil Edvard svojega paganskega bratca, kateremu so resnice sv. vere silno ganile srce.

Čez nekaj tednov sklene goreči učiteljček svojega poslušnega bratca krstiti, čeravno ni bil bolan. Kar moč slovesno opravi deček sveto dejanje na velikem travniku. Vsi navzoči so bili zelo ginjeni. Za krstnega patrona je odbral sv. Mavricija. Ponosno je naznanil Edvard: »Odslej moj brat ne bode imel več paganskega imena »Elunu«, marveč krščansko ime Mavricij.« Pa slovesnost še ni bila dovršena. Edvard dene še novemu kristijanu okrog vratu škapulir, rekoč: »Ná, vzemi oblačilce, katero je naredila presv. Devica kristijanom, da bi jih varovala pekla.« Podari mu tudi rožni venec.

Pozneje se zgласi pri misijonarjih in z detinsko priprostostjo pripoveduje, koliko dobroto mu je storil brat Edvard. Misijonar ga pelje v kapelico in dopolni krstne obrede in zarad večje gotovosti ga še krsti pogojno. Ves vesel se vrne Mavricij domov. Ko pride čez nekaj časa neki misijonar v Mopoko, predstavi mu Mavricij deset dečkov in pravi: »Glejte, ti le dečkî že znajo nekoliko katekizma. Edvard pa jaz sva jih učila molitve in o ljubem Bogu, tudi pesmi, ki se pri vas pojó v veliki hiši Božji.« Misijonar se prepriča, da so vsi že dosti naučeni, da jih sme takoj krstiti. Oj, kako sta bila tega vesela dobra dečka!

* * *

Sedaj pa misli na svoj katekizem, in še jedenkrat beri napis: »Tudi ti tako!«

J u n a k.

Kaj pravite? Našega Janka
Še videli niste nikdar?
Oj Janka, oj tega junaka,
Da drug mu na svetu ni par?
Na glavi pogledjte mu čako,
Poglejte ob strani mu meč,
Oči mu pogledjte srdite,
Recite, kaj hočete več?

Ko takih junakov bi bilo
Na svetu veliko število,
Končali bi hitro ljudjé
Vse boje, krvave vojské:
S pogledi junaki
Streljali bi taki,
Sovražnik bi padal pred njimi
Kot sneg se usuje po zimi.

St. pl. Orlovič.

